

ΣΑΝ ΝΑ ΉΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1887 Η Καλλιρόη Παρρέν κυκλοφορεί την «Εφημερίδα των Κυριών».

1941 Ο Γεώργιος Βλάχος δημοσιεύει στην εφημερίδα Καθημερινή ανοιχτή επιστολή προς τον Αδόλφο Χίτλερ.

1944 Τελειώνει η Μάχη της Κοκκινιάς μεταξύ των δυνάμεων του ΕΛΑΣ από τη μία πλευρά και των Γερμανών κατακτητών και των ντόπιων συνεργατών τους από την άλλη. Οι Γερμανοί και οι ντόπιοι συνεργάτες τους αποχωρούν, αφήνοντας στο πεδίο της μάχης 34 νεκρούς και περισσότερους από 100 τραυματίες, σύμφωνα με τα στοιχεία του ΕΛΑΣ, που είχε 8 νεκρούς και 20 τραυματίες.

1970 Αποτυγχάνει δολοφονική απόπειρα κατά του αρχιεπισκόπου Μακάριου, ο οποίος βρισκόταν σε ελικόπτερο που μόλις είχε απογειωθεί. Οι δράστες ανήκαν στο χώρο των σκληροπυρηνικών ενωτικών του Εθνικού Μετώπου.

1995 Ο Κωστής Στεφανόπουλος ορκίζεται Πρόεδρος της Δημοκρατίας, διαδεχόμενος τον Κωνσταντίνο Καραμανλή.

2007 Ψηφίζεται ο νόμος - πλαίσιο για τα ΑΕΙ. Κατά τη διάρκεια του πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου, ξεσπούν επεισόδια, που κορυφώνονται με το κάψιμο της σκοπιάς στον Αγγωναστο Στρατιώτη.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1841 Αναστάσιος Χροστομάνος, έλληνας χημικός, από τους θεμελιωτές της Χημείας στη χώρα μας.

1904 Νίκος Σκαλκώτας, έλληνας συνθέτης, που μετά θάνατον αναγνωρίστηκε ως ένας από τους κορυφαίους του 20ου αιώνα.

1907 Κωνσταντίνος Καραμανλής, από τους κορυφαίους νεοελληνες πολιτικούς, που διατέλεσε πρωθυπουργός και πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας.

ΘΑΝΑΤΟΙ

415 Υπατία, Ελληνίδα νεοπλατωνική φιλόσοφος, αστρονόμος και μαθηματικός.

1906 Αλεξάνδρα Παπαδοπούλου, έλληνίδα πεζογράφος.

2004 Αλόν Σιδέρη, ελληνίδα εκπαιδευτικός, ποιήτρια και διακεκριμένη μεταφράστρια.

Εφημερίς των Κυριών

Γυναικεία εφημερίδα, το πρώτο φύλλο της οποίας κυκλοφόρησε στις 8 Μαρτίου 1887. Αρχικά ήταν εβδομαδιαία και από τις 25 Μαρτίου 1907 έγινε δεκαπενθήμερη. Ήταν η πρώτη εφημερίδα στον ελλαδικό χώρο, που γράφοταν αποκλειστικά από γυναίκες για γυναίκες. Ψυχή της έκδοσης της εφημερίδας υπήρξε η ρεθυμνιώτισσα εκπαιδευτικός, δημοσιογράφος και πρωτοπόρος φεμινίστρια Καλλιρρόη Παρρέν, το γένος Σιγανού (1861-1940), που πλαισιωνόταν από γυναίκες του πνεύματος και της τέχνης. Στα πρώτα φύλλα υπέγραφε τα άρθρα της με ψευδώνυμο Εύα Πρενάρ. Η Εφημερίς των Κυριών στόχευε την πνευματική και κοινωνική ανύψωση της γυναικός με την παροχή πλήρων δικαιωμάτων στην εκπαίδευση και την εργασία. Η Παρρέν πίστευε στην αυτοχειραφέτηση της γυναικάς:

«Η Ελληνίς δύναται να αναλάβη τον της αναπτύξεως της αγώνα μόνη, μη προσδοκούσα εν τω σταδίῳ τούτῳ το παράπαν την συνδρομή του ανδρός διότι ούτος αδιαφορεί και εν τω εγωισμῷ του εν μόνο βλέπει, εν επιθυμεί και θέλει, την δουλικήν της γυναικός υποταγήν εις τα νεύματά του», έγραφε στο πρώτο φύλλο της Εφημερίδας των Κυριών.

Το έντυπο υπήρξε ο πρόδρομος της φεμινιστικής κίνησης στην Ελλάδα και συνετέλεσε στη δημιουργία της πρώτης οιβαρής γυναικείας οργάνωσης των Ελληνίδων, με τη σύσταση της Ενώσεως των Ελληνίδων, η οποία δημιούργησε την πρώτη

οικοκυρική και επαγγελματική σχολή στην Αθήνα. Από τις σπλές της εφημερίδας οι γυναίκες αρθρογράφοι απαιτούσαν, μεταξύ άλλων, να επιτραπεί η είσοδος των γυναικών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση - αίτημα που θα ικανοποιηθεί σχετικά γρήγορα από τον Θεόδωρο Δηλιγιάννη - και να δοθεί ψήφος στις γυναίκες, που θα γίνει πραγματικότητα αρκετά αργότερα, στα μέσα του 20ου αιώνα. Στη δράση του περιοδικού οφείλεται η ίδρυση του Λυκείου των Ελληνίδων (1911) και των κοινωφελών ιδρυμάτων Άουλον των Ανιάτων (1896) και Άουλον της Αγίας Αικατερίνης (1893), με οκοπό «την παροχή πθικής προστασίας και περιθάλψεως των υπηρετριών και εργατίδων, αίτινες στερούνται εργασίας και ευρίσκονται μακράν των γονέων και συγγενών των».

Οι πρώτες αντιδράσεις γι' αυτή την προοπάθεια χειραφέτησης των γυναικών μέσω της εφημερίδας ήταν από αρνητικές έως χλευαστικές. Ο Εμμανουήλ Ροΐδης εκφραζόταν υποτιμητικά για τη γυναικά. Είχε υποστηρίξει ότι οι γυναίκες που εξασκούν «ανδρικά» επαγγέλματα (όπως γιατρού και δικηγόρου) αγγίζουν τα όρια της γελοιότητας και ότι μόνο δύο επαγγέλματα αρμόζουν στις γυναίκες, εκείνα της νοικοκυράς και της εταίρας. Η Παρρέν τού απάντησε από τις σπλές της εφημερίδας ότι δεν έχει ιδέα από τις γυναίκες και τον κατηγόρο που δημοσιεύει στις εφημερίδες τα απομεινάρια της πνευματικής του παραγωγής. Περιγράφει τον Ροΐδη ως φύλακα άγγελο

του παλαιού καθεοτώτος, θεωρεί ότι ο τύπος της γυναίκας που περιγράφει στο άρθρο του είναι ανύπαρκτος και ότι οι απόψεις του είναι αναχρονιστικές και δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα.

Υπήρξαν, όμως, κι εκείνοι που θαύμασαν την πένα των συντακτριών της Εφημερίδας των Κυριών και υποστήριξαν τον αγώνα τους, όπως ο συγγραφέας Γρηγόριος Ξενόπουλος («Η συντροφιά σου είναι πολύτιμη. Το ήθος σου, η τόλμη και η γραφή σου θαύμα. Εύγε σου Δέοποινα της φιλαλληλίας και της προόδου. Σιπρίζω τους αγώνες σου, των γυναικών τους αγώνες με όλη μου τη δύναμη») και ο ποιητής Κωστής Παλαμάς, ο οποίος και αφιέρωσε ποίημά του στην Καλλιρρόη Παρρέν («Χαίρε γυναίκα/ εσύ Αθηνά, Μαρία, Ελένη, Εύα/ να πένα σου! Τα ωραία σου φτερά δοκίμασε κι ανέβα/ κι καθώς είσαι ανάλαφρη/ κι πια δεν είσαι οικλάβα/ προς τη μελλούμενη αγία γη πρωτύτερα/ εσύ τράβα/ κι ετοίμασε τη νέα ζωή/, μιας νέας χαράς/ υφάντρα/ κι ύστερα αγκάλιασε, ύψωσε και φέρε εκεί/ τον άντρα/ κι πλάσε τον Πρωτοπλάστη»).

Η Εφημερίς των Κυριών διέκοψε την έκδοση το 1918, όταν η Καλλιρρόη Παρρέν εξορίστηκε στην Υδρα για τα πολιτικά της φρονήματα. Ήταν φανατική μοναρχική και αντιβενιζελική.